

کارگران جهان متحد شوید!

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.
منصور حکمت

شماره ۲۵۸
۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۴
۴ مه ۲۰۰۵

ایسکرا

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

اول مه ۸۴ یک پیروزی مهم طبقه
کارگر و کمونیسم کارگری

صفحه ۵

پیام حمید تقوائی به کارگران ،
فعالین و سازماندهندگان اول مه

صفحه ۳

قطعهنامه کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای
آزاد کارگری
به مناسبت اول ماه مه

صفحه ۴

اول ماه مه در شهرهای کردستان

صفحه ۲

قطعهنامه کمیته برگزار کننده
مراسم اول مه سنندج

صفحه ۳

یک حرکت با شکوه و تاریخی

صفحه ۳

اساس سوسیالیسم انسان است

صفحه ۶

ایسکرا برگزاری با شکوه مراسمهای اول ماه مه را به کارگران ، فعالین کارگری
و آزادیخواهان تبریک میگوید

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

سردبیر
ایسکرا
منصور فرزاد

Tel: 0046 73 770 64 54
E.mail:
mansoorfarzad@yahoo.se

دبیر
کمیته کردستان
محمد آسنگران

tel: 0049 1633458007
E.mail:
asangaran@aol.com

تلویزیون
کانال جدید
۱۰ شب

Satellite: Telstar12

Center Frequency:
12608MHz

Symbol Rate:19279

FEC:2/3

Polarization:Horizontal

رادیو انترناسیونال

۹ هر شب

رادیوی قوی با پوشش
سراسری در ایران

صدای آزادی ، صدای حقیقت
صدای کارگر، صدای انسانیت
به همه طول موج
رادیوی را معرفی کنید

۲۱ متر برابر

با ۱۳۸۰۰ کیلو
هرتز

ایسکرا

چهارشنبه ها منتشر
میشود

کارگران سندج به استقبال اول مه رفتند

و بر خواسته‌های خود تاکید کردند. کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ضمن حمایت از این اقدامات، از تلاشها و زحمات همه دست اندرکاران این حرکت قدردانی میکند. ما همه مردم سندج را فرا میخوانیم که فردا اول مه هرچه وسیع تر در مقابل اداره کار تجمع کنند. باید در دست هم دهیم و روز اول مه را به روز قدرت نمایی جنبش برابری طلبانه مردم و روز آزادی و برابری تبدیل کنیم.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ۱۰ اردیبهشت

کارگران سنندج با نصب پلاکادهای بزرگ و پخش فراخوان در سطح شهر فضای شورانگیزی در سنندج ایجاد کرده اند. پلاکارد شورای کارگران نساجی سنندج، اطلاعیه و فراخوان کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری، پلاکارد تبریک اول مه کارگران سنندج در خیابانها و در محل عبور و مرور مردم وسیعاً نصب شده است. فضای شهر کاملاً متفات از روزهای قبل است. هزاران نسخه فراخوان به مناسبت برگزاری اول مه در مقابل اداره کار و در سطح شهر پخش شده است. بر اساس تصمیم کمیته اول مه سنندج فردا قرار است کارگران و مردم در مقابل اداره کار تجمع کنند

کارگران روز اول مه در سنندج را در محاصره نیروهای انتظامی گرامی داشتند

شروع کند نیروهای انتظامی مانع سخنرانی شدند. کارگران شروع به اعتراض کردند و دخالت سرکوبگران را محکوم کردند. مامورین انتظامی در برابر خشم و اعتراض کارگران گفتند ما مخالف مراسم نیستیم. آنها از کارگران خواستند به مراسم دولتی که در سالن فجر بود بروند. کارگران از فرصت استفاده کردند و راهپیمایی در خیابانهای شهر را شروع کردند. کارگران در حالیکه تعداد قابل توجهی پلاکارد به مناسبت اول مه و حاوی برخی مطالبات مهم کارگران در دست داشتند از مسیر چهار راه شریف آباد، خیابان ادب، دانشگاه آزاد،

از ساعت ۱۰ صبح به فراخوان کمیته اول مه در سنندج بیش از ۵۰۰ نفر از کارگران در مقابل اداره کار این شهر جمع شده بودند اما نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی کارگران را در محاصره گرفته بودند و مانع پیوستن مردم به این تجمع شدند. اما کارگران با شور و شوق روز کارگر را گرامی داشتند و مراسم با یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان شروع کردند.

قرار بود تعدادی از فعالین کارگری سخنرانی کنند اما موقعی که اولین سخنران، شیث امائی یکی از نمایندگان کارخانه نساجی کردستان میخواست سخنرانی اش را

میان یکی از کارگران اخراجی نساجی شروع به سخنرانی کرد و توجه همه را جلب نمود. او علیه اخراج کارگران و بیکارسازی و مسائل مبرم کارگران سخنرانی پر هیجانی ایراد کرد. بلافاصله يك زن کارگر شروع به سخنرانی کرد و به عنوان يك زن کارگر از مشقات و ستم و استعمار کارگران سخن گفت و سیاستهای ضد کارگری دولت و کارفرمایان را محکوم نمود. این سخنرانی ها که با شور و حرارت انجام شد مورد استقبال گرم کارگران قرار گرفت.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ اردیبهشت ۸۴، اول مه
۲۰۰۵

مراسم اول مه در سقز و بوکان

مراسم مستقل به کارگران داده نشد. سخنرانی محمود صالحی مورد تشویق شرکت کنندگان قرار گرفت. او در ادامه سخنرانی دستگیری شب قبل کارگران بوکان را محکوم کرد. در بوکان شب قبل از اول مه در حین پخش فراخوان به مراسم اول مه یکی از کارگران به اسم اسماعیل خودکام دستگیر شده بود و مورد اذیت و آزار قرار گرفت. دونفر از همکاران او هم بعداً بازداشت گردیدند. اما همان شب با اعتراض مردم رویرو شدند و مامورین اطلاعات ناچار به آزاد کردن آنها شدند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران دستگیری کارگران و ممانعت از مراسم مستقل کارگران را محکوم میکند.
کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

در میتینگ اول مه کرمانشاه و علیرغم فضای شدت پلیسی دو هزار نفر شرکت کردند

اما نیروهای انتظامی و وزارت اطلاعات کارگران را در محاصره خود داشتند و از سخنرانی فعالین کارگری جلوگیری کردند.

ششم بهمن، به طرف سالن فجر حرکت کردند. پلاکادهای بزرگ در حمایت از مطالبات کارگران کاشان و فیلور که خواهان ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد بودند از جمله پلاکادهای این راهپیمایی بود که تاکید بر اتحاد و هم سرنوشتی کارگران بود. در مسیر این راهپیمایی که حدود يك ساعت طول کشید قطعنامه کارگران سنندج بوسیله یکی از فعالین کارگری به اسم محمد نعمتی خوانده شد. بند بند این قطعنامه با کف زدن حضار مورد تایید قرار گرفت.

در مقابل سالن فجر نیروهای انتظامی از کارگران خواستند که پراکنده شوند. این تصمیم و تهدید نیروهای انتظامی مورد اعتراض کارگران قرار گرفت. کارگران از پراکنده شدن خودداری کردند. در این

جمهوری اسلامی مانع برگزاری مراسم مستقل در این شهرها شد. طبق گزارشات رسیده روز اول مه قرار بود دو نفر از کارگران دستگیر شده اول مه پارسال محاکمه شوند. اما شب قبل از اول مه رئیس دادگستری سقز يك نفر را نزد این دو کارگر میفرستد و اعلام میکند که روز اول مه دادگاهی آنها برگزار نمیشود. بر اساس گزارش رسیده قرار بود اگر این دادگاهی برگزار گردد، تجمع و اعتراض کارگران در اول مه از همان محل دادگاه آغاز شود. اما با منتفی شدن مسئله دادگاهی کارگران در روز اول مه، حرکت از مقابل دادگاه هم منتفی شد.

علاوه بر خانه کارگر که مراسمی در سالن کاوه برگزار کرد و محمود صالحی در این مراسم به دعوت فرماندار سقز سخنرانی کرد، اجازه

عصر امروز حدود ۲۰۰۰ نفر به دعوت کمیته پیگیری تشکل های کارگری برای بزرگداشت اول مه روز جهانی کارگر در محل پارکینگ شهرداری کرمانشاه تجمع کردند.

پیام حمید تقوائی به کارگران ، فعالین و سازماندهندگان اول مه

کارگران آزاده!

اول مه امسال روز عرض اندام طبقه کارگر و کمونیسم کارگری در ایران بود. وسعت تجمعات و راهپیمائی ها و مراسم و جشنهای کارگری در تهران و تبریز و سنجندج و اهواز و آبادان و ماهشهر و کرمانشاه و ده ها شهر دیگر و مضمون رادیکال و ضد سرمایه داری سخنرانی ها و قطعنامه ها و بیانیه های طرح شده در این تجمعات، نشانگر حضور قدرتمند جنبش کارگری در جامعه و گرایش رادیکال سوسیالیستی در این جنبش است.

شما با طرح روشن و مبرمی خواسته های پایه ای و فوری و مبرمی

چون افزایش حداقل دستمزدها به ۴۵۰ هزار تومان و حق بی قید و شرط تشکل و اعتصاب در تجمعات و راهپیمائیها و قطعنامه های اول مه گام بلندی در تعرض اقتصادی و سیاسی علیه دولت و کارفرما بجلو برداشتید. شما مراسم دولتی را در تهران و تبریز به ضد خود تبدیل کردید و بساط فرسنگانی و خانه کارگر و شوراهای اسلامی را در هم پیچیدید، و با طرح خواسته های پایه ای و سراسری کارگران در اهواز و ماهشهر با نام "انجمن آزادی و برابری جنوب خوزستان" عملا پوچی و بی ثمری تشبثات ناسیونالیستی و قوم پرستانه حکومت و نیروهای ناسیونالیست فارس و عرب را به

همگان نشان دادید. درود بر شما! کارگران! اول مه امسال جلوه ای از قدرتمائی آن نیروی عظیمی بود که میتواند خود و با خود تمام جامعه را از نکبت تبعیض و استثمار و نابرابری و فقر و محرومیت سرمایه داری رها سازد و آزادی و برابری و سوسیالیسم را در ایران متحقق کند. اول مه امسال به همگان نشان داد که نیروی تعیین کننده و کارساز جنبش سرنگونی، نیروی که با شعارهای "سوسیالیسم راه رهایی ماست" و "سوسیالیسم دوی درد مردم" و "سوسیالیسم بپا خیز برای رفع تبعیض" در این جنبش نمایندگی میشود، بپا خاسته و به میدان آمده است.

کارگران!

اول مه امسال مهر جنبش و حزب کمونیسم کارگری را برخورد داشت. مبارزه بی وقفه ما علیه حکومت اسلامی چپاولگران سرمایه دار، مبارزه بی وقفه ما علیه مذهب و قوم پرستی و ناسیونالیسم در حکومت و در نیروهای اپوزیسیون راست آن و بالاخره پافشاری ما بر انقلاب و سوسیالیسم و بر افراشتن پرچم "آزادی و برابری و حکومت کارگری"، که در شکل اولیه "برابری، برادری، حکومت کارگری" پرچم مارش عظیم کارگران در اولین مه پس از انقلاب ۵۷ بود، همه اینها در اول مه امسال در یک مقیاس وسیع اجتماعی به ثمر نشست، نمایندگی

شد و از تبریز و بهشهر تا اهواز و سنجندج حضور سراسری خود را اعلام کرد. اول مه امسال روز کارگران و سوسیالیسم و روز حزب کمونیست کارگری، حزب سوسیالیست انقلابی کارگران بود.

با آرزوی پیشروهای بیشتر و پیروزی های عظیم تر!

زنده باد اتحاد کارگران، زنده باد حزب، زنده باد سوسیالیسم!

حمید تقوائی

دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران
۳ مه ۲۰۰۵
اردیبهشت ۱۳۸۴

قطعنامه اول مه (روز جهانی کارگر) ۲۰۰۵ سنندج

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر!

اطلاعیه شماره ۱۱

در راهپیمائی امروز کارگران سنندج قطعنامه زیر توسط یکی از کارگران بنام محمد نعمتی قرائت شد که با استقبال کارگران مواجه شد. این قطعنامه تاکید بر هم سرنوشتی و اتحاد کارگران در سراسر جهان، کیفرخواست کارگران علیه نظام سرمایه داری و حاوی بسیاری از خواسته های مهم طبقه کارگر در ایران است. از افزایش بالای دستمزد و تعیین دستمزد توسط نمایندگان واقعی و منتخب مجامع عمومی کارگران تا بیمه بیکاری، از آزادی بیان و تشکل و اعتصاب تا محکوم کردن تهدید و اذیت و آزار فعالین کارگری، از کاهش ساعت کار به ۳۰ ساعت در هفته تا ممنوعیت کار کودکان، از برسمیت شناخته شدن مجامع عمومی در ساعت و محیط کار تا تعطیل رسمی اول مه و آزادی کامل تجمع و جشن و مراسم اول مه، از رسیدگی به مساله مسکن تا محکومیت اخراج و نیز حمایت از مبارزه معلمان و پرستاران در این قطعنامه مطرح شده است، مطالباتی که موضوع اعتراض و مبارزه هرروزه کارگران با سرمایه

داران و حکومت اسلامی است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴

اول مه (روز جهانی کارگر) ، روز اعلام اتحاد جهانی طبقه ما برای مقابله با این دنیای وارونه است. روز اعلام کیفرخواست طبقه کارگر جهان علیه کلیت نظام سرمایه داریست. در این روز کارگران در اقصی نقاط جهان رژه میلیونی خود را علیه نظام سرمایه داری که عامل تمام محرومیتها و مشقات، فقر و گرسنگی، بیکاری و بی مسکنی، فساد و فحشا و رنج و تباهی است، به نمایش میگذارد.

برای سرمایه سود حکمت همه چیز است و رفاه و خوشبختی و امنیت جسم و جان انسانها را در حصار سود و منفعت شخصی به بند کشیده است.

در این روز ما برای احقاق حقوق انسانیمان جمع شده ایم و اعلام می کنیم که در میان ما ، رنگ، نژاد، قومیت، جنسیت مینای تمایز نیست. همه ما انسانیم و در سرنوشت هم شریک. ما خود را هم سرنوشت و همسنگر مبارزه کارگران در سراسر جهان و مبارزه

همه انسانهای آزادیخواه می دانیم . ما در این روز اعلام میکنیم که دیگر هیچ کس حق ندارد خود را مالک جسم و جان کارگران بداند و مرگ و زندگی مان را تعیین کند.

در این راستا و تا رسیدن به یک زندگی مرفه و شایان شأن انسان، ما کارگران رثوس مطالبات خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

۱- دستمزد کارگران فوراً و بدون قید و شرط افزایش یافته و حداقل دستمزد به یک و نیم برابر خط فقر برسد. تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین افزایش دستمزد نمایندگان واقعی کارگران و منتخب مجامع عمومی آنهاست.

۲- عدم پرداخت به موقع حقوق و مطالبات کارگران جرم محسوب شده و حقوق معوقه کارگران باید فوراً پرداخت شود.

۳- ساعات کار کارگران باید به ۳۰ ساعت در هفته کاهش یابد و هر گونه اضافه کاری اجباری ممنوع گردد.

۴- قرارداد های موقت کار تعرض به پایه ای ترن حقوق کارگری و به شدت ضد انسانیتست.

بین ماده از قانون باید فوراً

برچسبیده شده و کلیه قراردادهای موقت به استخدام رسمی تبدیل شود.

۵- معافیت کارگاه های زیر پنج و ده نفر از شمول قانون کار را شدیداً محکوم کرده و باید لغو گردد.

۶- تعدیل نیرو و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم و کارگران اخراجی باید فوراً به محل کار خود بازگردانده شوند.

۷- اعتصاب و اعتراض حق ماست. ما حق خود میدانیم در مقابل پیمان شدن حقوق صنفی و اجتماعی خود دست به اعتصاب بزنیم.

۸- آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، مطبوعات و تشکل حق همه است. کارگران باید بتوانند تشکلهای آزاد کارگری و سراسری خود را تشکیل دهند. و در همین راستا از فعالیت کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری پشتیبانی میکنیم.

۹- ایجاد اشتغال و بیمه بیکاری مکنی برای افراد بالای ۱۶ سال اعم از زن و مرد با حقوق برابر باید فوراً متحقق شود.

۱۰- برپایی مجامع عمومی کارگری در ساعت و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود.

۱۱- هر گونه تهدید، فشار و مزاحمت، تبعید و دستگیری و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم است. محاکمه فعالین کارگری سقز باید فوراً متوقف شود.

۱۲- کار کودکان ممنوع و جرم تلقی شود. برخورداری کودکان از محیطی امن و سرشار از شادی و نشاط و امکانات آموزشی، بهداشتی و رفاهی حق کودکان است.

۱۳- ما از مبارزه معلمان و پرستاران حمایت میکنیم و خواستار آنیم که مطالبات این شریفترین انسانهای جامعه، فوراً پذیرفته شود.

۱۴- مسله نداشتن مسکن و بیخانمانی یکی از بزرگترین معضلات کارگران است که باید به آن رسیدگی شود.

۱۵- روز اول مه، روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی و عمومی اعلام شود. کارگران باید بتوانند بدون احتیاج به کسب مجوز و بدون دخالت پلیس اجتماع کنند و مراسم و جشن کارگیشان را بر پا کنند.

پرولتاریای جهان متحد شوید!
زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

کمیته برگزار کننده مراسم
اول مه سنندج
۱۱ اردیبهشت ۸۴

قطعنامه کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری به مناسبت اول ماه مه

امروز و در این لحظه در اقصی نقاط جهان چرخهای تولید سود برای سرمایه داران از کار افتاده است و میلیونها کارگر در اعتراض به مشقاتی که نظام سرمایه داری بر زندگی و معیشت آنان تحمیل کرده، دست از کار کشیده‌اند.

۱۱۵ سال است که اول ماه مه چنین روزیست، این روز مولود شرایط فلاکت‌باریست که نظام سرمایه‌داری مسبب آن است، نظام سرمایه‌داری مسبب همه مشقات و محرومیت‌هایی است که اکثریت عظیم جامعه انسانی را در کام خود فرو برده‌است. فقر و فلاکت پایان ناپذیر، بیکاری، ناامنی شغلی، تن فروشی و اعتیاد، بردگی و قاچاق کودکان، جنگ و انسان‌کشی و دهها مصیبت دیگر تماما محصول حاکمیت این نظام ضدانسانی بر سرنوشت و مقدرات بشر است درعین حال علیرغم پیشرفت تکنولوژی تولید نسبت به دهه‌های قبل، شرایط کار و زیست کارگران در همه نقاط جهان روزیروز وخیم‌تر شده و میلیونها انسان بیش از پیش در گرسنگی مطلق فرو رفته‌اند چرا که هدف نظام اقتصادی سرمایه‌داری از پیشرفت تکنولوژی نه تامین رفاه و آسایش انسانها بلکه تضمین و تداوم سود آوری سرمایه است.

این نظام ناعدلانه شایسته انسان نیست و باید دگرگون شود.

نیروهای سرکوبگر مانع مراسم اول ماه مه در شهر کامیاران شدند

چند هزار تراکت و قطعنامه به مناسبت اول ماه مه در شهر پخش شد

کارگران کامیاران از چند روز قبل به استقبال اول ماه روز جهانی کارگر رفتند. مطالبات کارگران به صورت تراکتهای متعدده و یک قطعنامه سراسری در سطح شهر پخش شد. تراکت، اطلاعیه و فراخوان کمیته پیگیری تشکل‌های آزادی کارگری در چندین هزار نسخه در شهر پخش و بر در و دیوار نصب

این حق طبیعی و مسلم ما کارگران است که از همه نعماتی که خود تولید میکنیم، بهره مند شویم. ما خواهان محو استثمار انسان از انسان و برپایی جامعه‌ای انسانی هستیم در این راستا و تا تحقق چنین شرایطی برای زندگی انسانها، مارئوس مطالبات خود را به شرح زیر اعلام کرده و مصرانه خواهان تحقق فوری آنها هستیم:

۱- ما خواهان آزادی ایجاد تشکلهای کارگری بوده و حق خود میدانیم که تشکلهای خود را بدون اجازه و دخالت مقامات و نهادهای دولتی ایجاد نماییم.

۲- حداقل دستمزد تصویب شده توسط شورای عالی کار، تجاوز به پایه‌هایترین حقوق انسان، یعنی حق زنده ماندن و برخورداری از یک زندگی انسانیست. ما خواهان تجدید نظر فوری در حداقل دستمزدها به نحوی هستیم که امکان یک زندگی انسانی و مطابق با استانداردها و پیشرفتهای زندگی روزی بشر را برای کارگران تامین کند.

۳- قراردادهای موقت کار باستی فورا برچیده شده وعموم کارگرانی که با این نوع قراردادهای مشغول کارند باید استخدام رسمی شوند.

۴- اعتصاب حق ماست. ما خواهان آزادی اعتصاب و همه اشکال شناخته شده اعتراضات

کارگری هستیم. ما حق خود میدانیم که در مقابل پیمانال شدن حقوق اجتماعی و صنفی خویش دست به اعتصاب بزینیم.

۵- برپایی مجامع عمومی کارگری در ساعات و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود ما خواهان شرکت و دخالت مستقیم نماینده‌های مستقل کارگران در نشستهای سه جانبه و همه اموری هستیم که به سرنوشت کارگران مربوط میشود. این نماینده‌ها بایستی از طریق این مجامع و رای مستقیم کارگران انتخاب شوند.

۶- همه دستمزدهای معوقه بایستی فورا پرداخت شوند. در حال حاضر عدم پرداخت به موقع دستمزدها به یک روش معمولی پرداختها تبدیل شده است، جهت پایان دادن به این وضعیت، هرگونه عدم پرداخت به موقع دستمزدها از طرف کارفرمایان باید ممنوع و جرم تلقی شود.

۷- ما خواهان تامین کار و یا پرداخت حقوق بیکاری مکفی برای همه افراد بالای ۱۸ سال اعم از زن و مرد هستیم. بیمه بیکاری باید معادل حداقل دستمزدها به همه افراد آماده به کار پرداخت شود.

۸- ما از مطالبات بر حق معلمان و پرستاران حمایت کرده و خواهان احقاق حقوق پیمانال شده آنان هستیم.

۹- ما خواهان لغو هرگونه تبعیض جنسی در جامعه بوده و از برابری کامل حقوق زنان و مردان در همه شئون اقتصادی و اجتماعی حمایت میکنیم.

۱۰- هرگونه تهدید، فشار و مزاحمت، تبعید و دستگیری و اخراج کارگران به دلیل فعالیتهای صنفی و اجتماعی باید فورا متوقف شده و جرم تلقی گردد.

۱۱- تعدیل نیرو و بیکارسازی کارگران به هر شکل و بهانه‌ای باید ممنوع و متوقف شود. ما خواهان بازگشت به کار همه کارگران بیکار شده و جبران خسارات وارده به آنها هستیم

۱۲- ما خواهان افزایش مستمری بازنشستگان و از کار افتادگان و تامین یک زندگی انسانی و شرافتمندانه برای آنان هستیم.

۱۳- ما خواهان برخورداری همه کودکان از کلیه امکانات رفاهی، آموزشی و داشتن یک زندگی شایسته برای آنان هستیم.

۱۴- اول ماه مه باید تعطیل و در تقویم رسمی کشور درج گردد در عین حال هرگونه ممنوعیت برپایی مراسمهای این روز در همه اشکال آن باید فورا لغو شود.

ما همه کارگران را به برگزاری مراسم با شکوه اول ماه مه و حمایت متحدانه از این قطعنامه فرا میخوانیم

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری

تجمع کارگران از ساعت شش و نیم عصر و علیرغم فضای پلیسی این محل و کل خیابانهای مرکزی شهر شروع شد اما حضور گسترده عناصر وزارت اطلاعات و نیروهای انتظامی در محل مانع مراسم و سخنرانی فعالین کارگری شد. در چنین فضای، قطعنامه کمیته پیگیری و تراکتی در مورد حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان در میان حاضرین وسیعا توزیع شد. مردم با اشتیاق قطعنامه و تراکت را گرفته و مشغول خواندن شدند. نیروهای انتظامی تلاش زیادی کردند تا قطعنامه را از دست مردم بگیرند اما موفق به اینکار نشدند. این تجمع تا ساعت ۸ شب ادامه یافت. قطعنامه و تراکت مربوط به دستمزد تا چندساعت پس از پایان این برنامه همچنان بر دیوارها باقی مانده است.

عصر امروز همچنین در خیابانهای اصلی و شلوغ کرمانشاه از جمله خیابان جلوخان، چهارراه اجاق، دبیر اعظم و میدان مصدق هزاران نسخه از قطعنامه اول ماه علنی و در حالیکه همه جا را نیروهای انتظامی قرق کرده بودند در میان هزاران نفر از مردم پخش و دست به دست میشد اما نیروهای انتظامی قدرت هیچ عکس العملی نیافتند. پخش قطعنامه اول ماه از ۵ بعدازظهر تا هشت و نیم شب همچنان ادامه داشت.

دبیرستانهای خمینی، شبلی، تلاشگران، غفاری، خوارزمی، همه مدارس دخترانه این شهر، فرهنگسرای باشگاه تاختی، پژوهشگاه معلمان، بیمارستان سینا و بهزیستی، مراکز بهداشتی ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳،

محمد آسنگران

asangaran@aol.com

اول ماه مه امسال يك نقطه عطف در جنبش کارگری و يك گام بسيار مهم به جلو عليه سرمایه و عليه حکومت اسلامی و تشبیت هژمونی چپ در جامعه بود.

در این روز کارگران وسیعا به میدان آمده و کيفر خواست خود را عليه حکومت اسلامی، نظام سرمایه داری و استثمار، اعلام کردند و با قدرت خواهان محو این شرایط برده وار و لغو کار مزدی شدند. این يك نقطه عطف مهم در جنبش کارگری در ایران است.

برهم زدن سخنرانی هاشمی رفسنجانی، دفاع علنی و آشکار بسیاری از تجمعات کارگری از خواست ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد، به میدان آمدن کارگران در خوزستان و اصفهان و تهران و سنندج و برگزاری مراسمهای بزرگ، دفاع علنی کارگران در تبریز و کرمانشاه، کاشان، و کارگران فیلیور تهران از خواست ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد و دفاع کارگران سنندج از مطالبه کارگران فیلیور و کاشان... همه و همه نشان داد که چپ در سطح وسیع و عمومی مهر خود را بر جنبش طبقه کارگر زده است. و این برای ما، برای همه آزادیخواهان و کمونیستها، باعث شور و شغف فراوان و برای دولت و سرمایه داران و گروههای رنگارنگ راست دولتی و اسلامی و ملی و مذهبی گرفته تا سلطنت طلب و غیره باعث ترس و وحشت عظیمی شد. قطعنامه های کارگران، سخنرانیهای علنی و باشکوه فعالین و رهبران کارگری، حضور زنان در مراسمها و سخنرانیها، از جمله سخنرانی شور انگیز يك زن در مراسم راهپیمایی کارگران در سنندج، دفاع از کلیت حقوق انسانی کارگران و همه مردم ایران، همه و

اول مه ۸۴ يك پیروزی مهم طبقه کارگر و کمونیسم کارگری

همه نشان داد که کمونیسم و کارگر در ایران و در این مراسمهای توده ای و بزرگ چفت و عجین شده است. اینرا هیچ دیکتاتوری نمیتواند از جنبش کارگری و از تاریخ مبارزات کارگری بریاید و یا حذف کند. این اتفاق بزرگ را، این تحول عظیم اجتماعی را به همه کارگران، به دست اندرکاران این مراسمها و حرکات در سراسر ایران، تبریک میگویم و دست همه فعالین این جنبش بزرگ اجتماعی و این حرکت تاریخ ساز را به گرمی می فشاریم. ارزیابی اول مه امسال از زوایای مختلف، باید امر همه ما باشد. باید به درسهای این حرکت، به تاثیرات آن و به نکات مثبت چنین حرکتی پرداخت و باید این دستاورد را تشبیت کرد. در این نوشته میکوشم به گوشه هایی از این امر بپردازم.

جنبش کارگری در مقابل حکومت اسلامی، بهم زدن جلسه رفسنجانی چند هزار کارگر در ورزشگاه آزادی، با شعارهای رادیکال خواهان حقوق حقه خود شدند، خانه کارگر و عوامل شناخته شده ضد کارگر و حکومتی سعی داشتند این حرکت و تجمع را به يك صحنه مشتمل کننده انتخاباتی به نفع رفسنجانی تبدیل کنند. کارگران اعتراض کردند، شعار دادند و سخنرانی رفسنجانی بهم خورد. رفسنجانی دو روز بعد در مصاحبه با خبرنگاران گفت: "کارگران توهین کردند، نیامدم". تیتیر برخی از رسانه ها در این مورد چنین بود "کارگران سخنرانی هاشمی رفسنجانی را بهم زدند". این جمله بی اختیار همگان را یاد کنفرانس برلین می انداخت. کنفرانس برلین در قلب تهران و این بار از سوی کارگران علیه سران حکومت اسلامی اتفاق افتاد. علاوه بر این در هر جایی که تجمع و تحرکی بود کارگران آمده بودند که

بگویند زندگی این چنینی را نمیخواهند.

کارگران در اعتراض به گرو گرفته شدن حقوقشان، در اعتراض به توهین و تحقیر روزمره به آنها و در اعتراض به بردگی کامل به میدان آمدند و اعلام کردند که این در شان انسان این قرن نیست. آمده بودند تا کيفرخواست چپ و رادیکال خود را اعلام کرده و اولتیماتومی جدی به دولت بدهند. این شعار کارگران در يك تجمع اعتراضی در تهران جالب بود. "دولت خدمتگزار" سر به سر ما نگذار!

از روز بعد از اول مه فضا در ایران بیشتر از پیش به نفع چپ عوض شد. این يك جامعه متلاطم و انقلابی است که به هیچ چیز جز سرنگونی حکومت و در عین حال به هیچ چیز جز تغییرات انقلابی و عمیق راضی نمیشود. سوسیالیسم راه رهایی ماست، شعار فردای ماست؛ سوسیالیسم بیا خیز برای رفع تبعیض! شعار این حرکات بود و در ابعادی اجتماعی خواست و شعار سوسیالیسم مطرح شد. جنبش کارگری و کمونیسم در ابعادی اجتماعی با هم چفت شدند.

اول مه امسال نقطه پایانی بود بر چندین دهه جدایی "کمونیسم" و کارگر. بالاخره فعالیت و تقلاي گرایش کمونیسم کارگری و حزب کمونیست کارگری به بار نشست. اول مه امسال این تصویر دوگانه دیده نمیشد. جنبش کارگری و کمونیستی در همان قامتی که باید میبود به میدان آمد و در ابعادی اجتماعی بر هم منطبق شدند. این دو جنبش جدا از هم به تاریخ پیوست. اول مه امسال نقطه پایانی بود بر جدایی کارگر و آنچه که "کمونیسم" خوانده میشود. فعالیتهای عظیم و تقلاهای مهم منصور حکمت و کمونیسم رادیکال و بی تخفیف، رادیکالیسم کارگری و کمونیسم را توده ای کرد.

تسلط گرایشات غیر کارگری در جنبش کارگری ایران، در اول مه امسال بطور آشکاری به نفع کارگر و کمونیسم کارگری کنار زده شد. اکنون جنبش کارگری و کمونیسم کارگری با سیاست، پلاتفرم، و رهبران علنی و شناخته شده اش پا به میدان مبارزه و سیاست گذاشته است. این سیر روبه پیش تقریباً غیر قابل برگشت شده است.

آنچه در اول مه امسال دیده شد يك جهت، يك پرچم و يك خط دست بالا داشت. کمونیسم کارگری.

نقد سرمایه و به مصاف طلبیدن نظام سرمایه داری و نفی استثمار برای رهایی انسان در اول مه امسال گرایش مسلط در جنبش کارگری بود. امسال آشکارتر از همیشه طبقه کارگر با پرچم سرخ و با پرچم سوسیالیسم کارگری به میدان آمد. پرچمی که نه توهمی به سرمایه ملی دارد و نه رنگ و بوی وطنی داشت. در جلو صف کارگران در سنندج شعار "کارگران جهان متحد شوید!"

نشان داد که سوسیالیسم امر امروز طبقه کارگر شده است. این شعار نشان داد که قوم پرستی، ناسیونالیسم، ملیت و نژاد پرستی حاشیه ای شده است. يك بار دیگر جایگاه و قدرت این جنبش انسانی جامعه را تکان داد. این جنبشی که در ایران پا به میدان گذاشته است، جنبشی جهانی و انترناسیونالیست است. کارگران رسماً و علناً در قطعنامه هایشان اعلام کردند که ملیت، نژاد، رنگ پوست، مذهب و جنسیت مبنای تمایز انسانها نیست. رسماً و علناً اعلام کردند که برای تغییر جامعه و برای ساختن يك دنیای بهتر به میدان آمده اند.

جنبش اول مه امسال نقطه عطفی در جنبش کارگری بود که بی سابقه و شور انگیز است. در هیچ تاریخی در ایران کمونیسم و کارگر تا این حد با هم چفت نبوده است. حتی در اوج انقلاب سال ۵۷ و فضای باز سال ۵۸ هم این جنبش قابل مقایسه با شرایط امروز نیست. در اول مه ۵۸ بزرگترین راهپیمایی در تهران اتفاق افتاد، اما پرچم آن به سنتها و گرایشات غیر کارگری و غیر کمونیستی آغشته بود. آن هنگام در ابهام و نا روشنی و بی برنامه گی کامل بسر میبرد. آن هنگام این طبقه حزب خودش را نداشت. شفافیت و افق آن جنبش با جنبش امروزی طبقه کارگر قابل مقایسه نیست. برای اولین بار در تاریخ جنبش کارگری، کمونیسم مارکس و منصور حکمت و رهایی انسان به معنای وسیع کلمه پرچم علنی و رسمی طبقه کارگر شده است. برای اولین بار طبقه کارگر ایران و حزبی نبضشان با هم زد. برای اولین بار پرچم کمونیسم مارکس که در بعد از انقلاب ۵۷ تعداد معدودی آنرا در

دست داشتند، به شکلی توده ای و کارگری در ایران به اهتزاز در آمد.

اما این اتفاق رعد و برقی در آسمان بی ابر نبود. پایه های تئوریک و سیاسی این جنبش بیش از دو دهه است که در عرصه های متعدد اجتماعی، سیاسی و طبقاتی صیقل خورده است. گرد و خاک جنبشهای دیگر کنار زده شد و جنبش مستقل طبقه کارگر و اهداف این جنبش زیر نور گرفته شد. با این وجود آنچه که ما در اول مه امسال شاهد آن بودیم تنها نوک يك کوه یخ است که نمایان شده است.

علیرغم تلاش بیش از دو دهه نسلی از کمونیستهای ایران برای تغییر جایگاه اجتماعی کمونیسم، سازماندهی و آمادگی برای اول مه امسال موضوع کنکرتی است در این مقطع، که مدتها قبل از اول مه آغاز شد. این آمادگی و خودآگاهی فعالین کارگری تجارب ارزنده ای در بر دارد که باید به آن پرداخت. تدارک و آمادگی فعالین کارگری برای اول مه!

حدود دو ماه قبل از روز جهانی کارگر ما شاهد جنب و جوش فعالین کارگری برای استقبال از این روز بودیم. در اکثر مراکز کارگری، فعالین و رهبران عملی بحث چگونه و کجا برگزار کردن مراسمهای اول مه شروع شد.

تا آنجا که ما امکان ارتباط با این دوستان را داشتیم و تا آنجا که رسانه های ما قابل دسترس مردم و بویژه فعالین کارگری بود، تلاش کردیم که این سیاست را توده گیر کنیم که: مراسمهای اول مه امسال باید مستقل از خانه کارگر و عوامل دولتی باشد. ما تلاش کردیم این توقع را بوجود بیاوریم که این مراسمها، توده ای و در خیابانها بر پا شوند و... خوشبختانه اکثر فعالین و رهبران عملی کارگران در این جهتگیری با ما هم صدا بودند.

فعالین کارگری بویژه گرایش رادیکال و سوسیالیست تلاش کرد که گرایشات دیگر را هم قانع کند که سیاست رادیکالی را در پیش بگیرند. و تا حدود زیادی در این امر موفق شد. چنانچه کل حرکت اول مه امسال با پرچم و سیاست سرخ تداعی شد. علاوه بر این آنجا که گرایشات دیگر با خط و سیاست دیگری تداعی میشدند پرچم شان کم رنگ و یا بیرنگ گردید. حتی

تازه متولد شده بود اما نقش بزرگی در سازماندهی کارگران و تقویت رادیکالیسم کارگری داشت.

کارگران ایران خودرو قبل از اول مه اعلام کردند که کارخانه تعطیل است. مدیریت که قصد نداشت این روز را تعطیل کند در مقابل عمل انجام شده ناچار به تعطیلی کارخانه شد. کارگران پالایشگاه نفت اصفهان، و کارگران اهواز، آبادان، ماهشهر، بهشهر، کارگران پتروشیمی کرمانشاه و تجمع ۲۰۰۰ نفری در پارکینگ شهرداری و... همگی در این روز فضای جامعه را چنان متحول کرده بود که زمین را زیر پای سرمایه داران و حکومتشان داغ کرد. این حرکت تنها گوشه ای از حضور و قدرت جنبش رادیکال و کارگری در ایران بود.

زنده باد اول مه!

زنده باد سوسیالیسم کارگری!

زنده باد حزب کمونیست

کارگری، حزب منصور حکمت

در تبریز خانه کارگر موفق نشد قطعنامه دفاع از رژیمش را به کارگران تحمیل کند. در مقابل آنها، کارگران قطعنامه رادیکال خود را در مراسم مربوطه پخش کردند و مراسم غیر قابل کنترل شد.

در سنندج مراسم اول مه در مقابل اداره کار با دخالت نیروهای انتظامی نیمه تمام ماند. اما کارگران راهپیمایی و مارش خیابانی را شروع کردند. مارش خیابانی کارگران در نوع خود سنت تازه ای بود که به رژیم اسلامی تحمیل شد. قبلاً در این شهر عادت بر این بود که در سالنها مراسم برگزار میشد. امسال فعالین کارگری با تشکیل کمیته اول مه تصمیم گرفتند مراسمشان را نه در سالن که در خیابان برگزار کنند و این حرکت تازه را آغاز کردند.

در دانشگاه تهران و سینما فردوسی در کرمانشاه و سنندج و کامیاران، و چندین شهر دیگر "کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری" با وجود اینکه هنوز نوپا و

مراسمهای اول مه بشود. اما کارگران و رهبران کارگری بدون اینکه منتظر اجازه رژیم اسلامی بشوند مراسمهایشان را سازمان دادند. تراکتها را نوشتند. پلاکادها را به در و دیوار خیابانهای شهرها نصب کردند. محل مراسمها را اعلام و جامعه را از حضور و تصمیم خود مطلع نمودند.

خانه کارگر و مسئولین دولتی با برگزاری مراسمهای دولتی تلاش کردند که مبارزات و اعتراضات کارگری در این روز را مهار و محدود کنند. اما آنجا که مراسمی را هم سازمان دادند، کنترل از دستشان در رفت و با سری افکنده در مقابل رادیکالیسم توده ای امکان عکس العمل از آنها سلب شد. نمونه برجسته آن ورزشگاه آزادی بود که حضور رفسنجانی را با دبدبه و کبکبه اعلام کردند اما اعتراض کارگران و اقدام به موقع تخلیه محل مراسم، آنها را ناچار به لغو برنامه نمود. گفتند رفسنجانی در راه است اما هرگز نرسید.

مشکوک نیستند. آنها نیروهای راست و ارتجاعی هستند که امتحان پس داده اند. مردم آنها را می شناسند و نمیخواهند.

فعالین کارگری قبل از اول مه قطعنامه هایشان، مطالباتشان و شعارها و سازماندهیشان را به دقت پیش بردند، قانع کردند، نیرو بسیج کردند و همه احتمالات ممکن را پیش بینی و راههای مقابله با آنها بررسی کردند. کاری که فعالین کارگری در این مدت انجام دادند تاریخی بود. این تجربه موفق درسهای زیادی در بر دارد. امیدوارم که فعالین کارگری خود با جزئیات بیشتری آنرا مکتوب کنند.

رژیم اسلامی قدرت کنترل رژیم جمهوری اسلامی با استفاده از نیروهای امنیتی و انتظامی تلاش کرد که فضای اول مه را محدود کند. تلاش کرد که مجوز برپایی مراسم ندهد. تلاش کرد که با تهدید و ایجاد فضای رعب و وحشت مانع برپایی

آنهايي که سوسیالیسم ريشان میداد ناچار به تکرار شعار سوسیالیسم شدند. از این تاریخ به بعد فکر نمیکنم دیگر هیچ جریانی که خود را چپ بنامد جرات کند بگوید که تعداد کسانی که شعار سوسیالیسم راه رهایی ماست و... سردانند کم بودند و یا مهم نبودند.

امروز دیگر سران رژیم اسلامی و نیروهای راست جامعه هم نمیتوانند بگویند کمونیستها حضور ندارند. آنها اعلام کردند که کمونیستها فریبکار و مشکوک هستند. تلویزیونهای سلطنت طلب ما را مشکوک خواندند. گفتند این چگونه است که در رژیم اسلامی این کمونیستها علناً به میدان آمده اند، آنها تلاش میکنند که این را به توطئه رژیم مربوط کنند. حزب توده، جریانات حاشیه حکومت و جناحهای حکومت تلاش کردند کنفرانس برلین را هم به همکاری حزب کمونیست کارگری و جناح مقابل خود مربوط کنند. اگر ما از نظر آنها مشکوک هستیم، آنها اصلاً

حال ما کن - مجلس قانونگذار حامی سرمایه دار و... بر روی پلاکادها نوشته شده بود ۱۲۲۰۰۰ ده کیلو سیب زمینی و...

یک حرکت با شکوه و تاریخی

کارگران آزاده تهران متحد و هماهنگ استادیوم دوازده هزار نفری را ترک کردند و پوزه رفسنجانی و حکومتها را به خاک مالیدند

کارگران خباز، جمعی از خانواده های کارگران اخراجی، جمعی از معلمین و پرستاران شهر سنندج، جمعی از زنان خانه دار، جمعی از کارگران شهرداری

۱۰ اردیبهشت ۱۳۸۴

شورایعالی کار حامی سرمایه دار - مرگ بر ضد کارگر - کارگر اتحاد اتحاد - کارگر اعتصاب اعتصاب - اعتصاب حق ماست - دولت حمایت میکند مجلس خیانت میکند - فلسطینو رها کن فکری به

هنگام ورود صادقی يك نفر موبایل بدست بدنبال ایشان فریاد میزد صادقی صادقی حمایت میکنیم که این امر با برخورد سرد و نگاههای خشک کارگران توأم بود بطوری که صادقی به هنگام خروج مورد اعتراض شدید کارگران قرار گرفته و یکی از آنها به سمت وی حمله ور شده و وی را مورد ضرب و شتم قرار داد. فضای بشدت اعتراضی باعث شد که علیرغم اینکه قبلاً اعلام شده بود رفسنجانی در این مراسم حضور پیدا خواهد کرد وی جرات حضور در این مراسم را بخود ندهد. هنگام سخنرانی صادقی و محبوب کارگران آنها را هو کرده و مانع سخنرانی آنها میشدند. همچنین در این مراسم کارگران قزوین، ساوجبلاغ و کمیته پیگیری بطور مستقل اطلاعیهها و تراکتهای خود را پخش کردند. شعارهای کارگران در این مراسم عبارت بود از:

سرمایه داری باید نابود بشود. در این روز ما اعلام خواهیم کرد که اساس سوسیالیسم انسان است .. عزیزان برای همگیمان آرزوی پیروزی داریم . از طرف جمعی از کارگران نساجی کردستان، نساجی شاهو، پریز،

هنگام ورود صادقی يك نفر موبایل بدست بدنبال ایشان فریاد میزد صادقی صادقی حمایت میکنیم که این امر با برخورد سرد و نگاههای خشک کارگران توأم بود بطوری که صادقی به هنگام خروج مورد اعتراض شدید کارگران قرار گرفته و یکی از آنها به سمت وی حمله ور شده و وی را مورد ضرب و شتم قرار داد. فضای بشدت اعتراضی باعث شد که علیرغم اینکه قبلاً اعلام شده بود رفسنجانی در این مراسم حضور پیدا خواهد کرد وی جرات حضور در این مراسم را بخود ندهد. هنگام سخنرانی صادقی و محبوب کارگران آنها را هو کرده و مانع سخنرانی آنها میشدند. همچنین در این مراسم کارگران قزوین، ساوجبلاغ و کمیته پیگیری بطور مستقل اطلاعیهها و تراکتهای خود را پخش کردند. شعارهای کارگران در این مراسم عبارت بود از:

طبقة کارگر ایران، حزب کمونیست کارگری ایران تبریک می گوئیم. ما خودمان را برای برگزاری هر چه باشکوه تر این روز بزرگ آماده کرده ایم. ما فردا از ساعت ۱۰ صبح در خیابانهای شهر سنندج رژه خواهیم رفت و اعلام خواهیم کرد که نظام

کارگر پوشش داده شده بود باعث شد تا کارگران شعارهای خود را ندهند. با رسیدن هر دسته از کارگران به محل آنها را به داخل استادیوم هدایت میکردند. همه کارگران به طرح مسئله انتخابات از طرف خانه کارگر در این مراسم معترض بوده و ابراز میداشتند که امروز روز ماست اما اینها به دنبال تبلیغات انتخاباتی هستند.

در مصاحبه ای که توسط صدا و سیما با یکی از کارگران شد وی ابراز داشت که حداقل دستمزد ما باید ۴۵۰۰۰ تومان باشد که با استقبال و کف زدن کارگران مواجه گردید. این مراسم که برای تبلیغات انتخاباتی رفسنجانی و داغ کردن تنور انتخابات ترتیب داده شده بود با اعتراض کارگران عملاً نتوانست برنامه های خود را پیش ببرد و با خروج اعتراضی کارگران از سالن نتوانست به اهداف خود برسد. به

از میان گزارشات اول مه که به حزب کمونیست کارگری ایران رسیده است:

گردهمایی کارگران در استادیوم دوازده هزار نفری آزادی

بدنبال اعلام خانه کارگر مبنی بر راهپیمایی کارگران در روز اول ماه مه که مکان شروع آن چهارراه ایران خودرو اعلام شده بود نیروهای انتظامی مستقر در محل بلافاصله هر مراجعه کننده ای را با اعلام اینکه دو کیلومتر پایین تر باید بروند و ایجاد سردرگمی نهایتاً به سه راه ارج هدایت نموده و کارگران از راه رسیده از محل این سه راه به سمت استادیوم شروع به راه پیمایی میکردند. راهپیمایی طوری تنظیم شده بود که کارگران عملاً در دسته های جدا گانه طول این مسیر را راهپیمایی میکردند. در طول این مسیر که از قبل با بلندگوهای بسیار قوی برای اعلام شعارهای خانه

اساس سوسیالیسم انسان است

نامه جمعی از کارگران سنندج به رفقای تلویزیون

رفقای حزب کمونیست کارگری ایران
رفقای تلویزیون کانال جدید
آذر ماجدی عزیز
روز جهانی کارگر را صمیمانه
به تمامی کارگران جهان و به حزب